

Jeg kan derfor bekræfte, at en statsinstitution ikke kan nægte en ansat et personligt tillæg alene med den begrundelse, at personen ikke er organiseret.

kr. målt i faste 1996-priser. Hertil skal lægges bevillinger til den sektorspecifikke forskning inden for samfundsvidenskab, således at det samlede niveau for samfundsvidenskab ligger i størrelsesordenen 600 mio.kr. årligt i 1996.

Spm. nr. S 1204

Til forskningsministeren (24/1 97) af:

Bertel Haarder (V):

»Hvor mange forskningsårsværk finansierer det offentlige alt i alt inden for samfundsvidenskaberne på universiteter, højere læreanstalter, sektorforskningsinstitutter m.v., samt via forskningsrådene?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles for at belyse muligheden for at varetage forskningen i »demokrati og magt i Danmark« inden for de eksisterende årsværk. Svaret vil eventuelt blive optrykt i beretningen fra Udvalget om Demokrati og Magt i Danmark, hvorfor der anmodes om en hurtig besvarelse.

Svar (11/2 97)

Forskningsministeren (Jytte Hilden):

De seneste årsværksoplysninger om forskning og udviklingsarbejde i den offentlige sektor findes i forskningsstatistikens opgørelse over de forskningsudførende institutioners forbrug af årsværk i 1993. For samfundsvidenskab var der tale om 997 årsværk fordelt på 835 VIP-årsværk og 162 TAP-årsværk. Disse tal omfatter også forskning for bevillinger fra forskningsrådene.

Årsværksforbruget har antageligt været stigende siden 1993 som følge af de øgede offentlige forskningsbevillinger, men stigningens omfang kendes endnu ikke præcist.

Undervisningsministeriets finanslovsbevillinger til universiteter og højere læreanstalter opgøres ikke længere i årsværk, ligesom der ikke er tale om en fordeling på de 6 hovedfagområder. Forskningsrådenes bevillinger er heller ikke opgjort i årsværk.

De samlede offentlige bevillinger til almen videnskabelig udvikling inden for samfundsvidenskab var ifølge Offentligt Forskningsbudget 1996 på 455,9 mio. kr. I 1993 var tallet 395,9 mio.

Spm. nr. S 1301

Til justitsministeren (31/1 97) af:

Bertel Haarder (V):

»Er Danmark ifølge EU-regler forpligtet til at bevare rødbedefarverne på de danske pas i forbindelse med den forestående udskifning af alle danske pas, jf. de øvrige landes varierende farver på pasomslagene?«

Begrundelse

EU har fået skylden for den hæslige farve på de danske pas på trods af, at andre lande fortsætter med langt pænere pasomslag.

Efter spørgerens mening skal EU kun blande sig i indholdet, ikke i farven på de danske pas. Hvis der mod forventning findes EU-regler, der tvinger os til at bevare den grimme farve, vil spørgeren rejse sagen over for Europa-Kommissionen. Der kan umuligt være pligt til, at bordeaux-farven skal være så grim som på de danske pas.

Det er ikke nogen stor sag, men den har irriteret mange, ligesom hinkestensagen og andre sager der ved nærmere eftersyn viste sig at skyldes danske regler og ikke EU's.

Svar (14/2 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet kan oplyse, at repræsentanterne for regeringerne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, forsamlet i Rådet, på baggrund af Rådets beslutning på et møde den 3. og 4. december 1975 om at indføre en ensartet model for et pas, ved resolution af 23. juni 1981 vedtog, at medlemsstaterne senest fra 1. januar 1985 skulle bestræbe sig på at udstede et pas i overensstemmelse med en af Rådet udarbejdet beskrivelse.

Af denne beskrivelse fremgår det blandt andet om passets omslag, at farven er lilla.